

TEKST: JUDITH VAN DE BOVENKAMP

Zhou Lihong (54)

De zoektocht naar een geschikte schoonzoon

Het Zhongshan-Park in Beijing staat bekend om de ‘huwelijksmarkt’ die er op zondagmiddagen plaatsvindt. Ouders van alleenstaande dertigers hebben beknopte advertenties opgesteld en zoeken daarmee naar een geschikte partner voor hun kind. Zhou Lihong (54) is één van hen. Ze is een rasechte Pekingse en in het park gekomen om een man voor haar dochter van 27 te vinden. Ze vertelt waarom ze het park verkiest boven moderne methoden zoals kennismakingsbeurzen of dating-websites: ‘Hier heb je direct persoonlijk contact met de mensen. Je hoort van die vreemde verhalen over datingsites op internet. Bijvoorbeeld dat mannen liegen over hun opleiding, of een foto van een jong model plaatsen terwijl ze zelf oud en lelijk zijn. Nee, daar begin ik niet aan! Doe mij maar gewoon het park, dan weet je tenminste meteen waar je aan toe bent.’

Een aantal advertenties prijst aan wat verstokte vrijgezellen moeten zijn: mannen van 47 waarvoor de ouders de hoop op een echtgenote maar niet willen opgeven. Het valt echter op dat het overgrote deel van het aanbod bestaat uit mensen die in de jaren tachtig zijn geboren. Zhou legt uit: “Sinds de invoering van de éénkindpolitiek hebben jongeren het zwaar. Ouders willen hen een goede toekomst geven, en om een goede baan te vinden moeten mensen tegenwoordig lang en ijverig studeren. Dat geldt vooral voor vrouwen, die zijn immers stukken ambitieuzer dan mannen. Kijk eens goed naar de advertenties van mannen: er zitten er niet veel tussen die een master hebben behaald, terwijl bijna alle vrouwen minstens een bachelor hebben. Mijn dochter heeft niet hard gestudeerd om haar leven uiteindelijk met een onopgeleide man te moeten delen!”

Dat onopgeleide is voor Zhou niet zo zeer belangrijk omdat een echtpaar gemeenschappelijke interesses en een gelijkwaardig denkniveau moet hebben, ze heeft er een meer pragmatische reden voor: “Chinese vrouwen die in hun carrière hebben geïnvesteerd door in het buitenland te studeren of werken, verdienen na terugkomst in China toch minstens ¥10.000 per maand (ongeveer 1380 Euro - red). Als ze vervolgens trouwen met een man zonder soortgelijke ervaring die slechts een gemiddeld salaris van ¥ 3.000 per maand ontvangt, zorgt dat direct voor ongelijkheid in de relatie. Naast een goed inkomen zoeken vrouwen natuurlijk ook iemand waar ze mee kunnen praten, die langer is dan zij en er niet slecht uitziet. Het is erg lastig om een man te vinden die aan al deze zaken voldoet, die komt mijn dochter in het dagelijks leven niet zomaar tegen. Daarom ben ik hier voor haar gericht naar op zoek.”

Ik heb het sneller gehad met de huwelijksmarkt dan Zhou. Als ik aanstalten maak te vertrekken, duikt zij opnieuw de menigte in. Ergens moet toch een goed opgeleide en goed verdienende, knappe, aardige vrijgezel die lang van stuk is, rondlopen die haar dochter gelukkig gaat maken?

‘Mijn dochter heeft niet hard gestudeerd om haar leven uiteindelijk met een onopgeleide man te moeten delen!’